

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoR/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716204467
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716204467.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v právnej veci žalobcu: J. X., nar. XX.XX.XXXX, Q. V. XX, XXX XX O., zast. Mgr. et Mgr. Lívia Kost'ová, advokátkou so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/87/2016-69 zo dňa 20. septembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/87/2016-69 zo dňa 20. septembra 2016, v napadnutej časti z r u š u j e a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom prvým výrokom zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr, sp. zn. RK-PC-1361/15-MK zo dňa 16.03.2016, druhým výrokom zastavil konanie v časti vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, tretím výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 % a štvrtým výrokom uložil povinnosť žalovanému zaplatiť súdny poplatok vo výške 331,50,- Eur.

2. Na odôvodnenie súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 12.04.2016 domáhala voči žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr zo dňa 16.03.2016, sp. zn. RK-PC-1361/15-MK a odkladu vykonateľnosti tohto rozsudku do právoplatnosti vo veci samej. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 20.09.2016, zobrala žalobkyňa žalobu v časti vykonateľnosti späť. Žalobkyňa v žalobe poukázala na to, že k podpisu rozhodcovskej doložky bola donútená, čo je v rozpore so zákonom. Rozhodcovskú zmluvu považuje za neplatnú z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Poukázala aj na to, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto sa úver považuje za bezúročný.

3. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 16.09.2016 súd prvej inštancie zistil, že tento poukázal na prehlásenie veriteľa o tom, že existencia rozhodcovskej zmluvy nebola podmienkou vzniku úverovej zmluvy, pričom v rozhodcovskej zmluve bola aj možnosť odstúpenia, ktoré sa týkalo len ustanovenia o rozhodcovskej zmluve.

4. Súd prvej inštancie poukázal v rozhodnutí na to, že účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2011 (správne má byť „02.08.2013“) bola uzatvorená individuálnym spôsobom rozhodcovská zmluva. Zároveň posúdil uvedenú zmluvu o revolvingovom úvere ako neplatnú, nakoľko nebola dohodnutá splatnosť úveru, výška, počet a termíny jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. K rozhodcovskej zmluve súd prvej inštancie uviedol, že táto bola uzatvorená ako

zmluva formulárová a výber rozhodcovského súdu spočíval na zmluvnej strane podávajúcej návrh. Rozhodcovská zmluva zároveň podľa názoru súdu prvej inštancie narušila rovnováhu zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným a žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť jej obsah. Za prejav neprijateľnosti rozhodcovského rozsudku považoval súd prvej inštancie geografickú neprijateľnosť miesta konania. Súd mal na základe zisteného za to, že rozhodcovská zmluva je neprimeranou zmluvnou podmienkou, je nezáväzná, neplatná a nemôže založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozsudok. Súd je povinný ex offio prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o úvere, preto na základe uvedeného zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter zo dňa 16.03.2016, sp. zn. RK-PC-1361/15-MK. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Zároveň súd zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu vo výške 331,50,- Eur, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, ktorý nesúhlasí s posúdením rozhodcovskej zmluvy ako neplatného právneho úkonu z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolateľ zastáva názor, že z rozhodcovskej zmluvy vyplýval dôsledok jej uzavretia, že jej uzatvorenie nebolo povinné a nebola predpokladom pre získanie úveru. Zároveň podotkol, že rozhodcovská zmluva obsahuje aj poučenie o možnosti odstúpenia. Uviedol, že z dokazovania a ani zo samotného rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva, čo žalobcovi bránilo preštudovať si rozhodcovskú zmluvu pri jej prevzatí alebo následne po jej uzavretí. Súd sa nezaoberal obsahom rozhodcovskej zmluvy, z ktorej vyplýva, že k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy nemuselo dôjsť vôbec (čl. 2) alebo od nej mohol spotrebiteľ v lehote 14 dní od jej uzatvorenia odstúpiť (čl. 7). Namietal aj, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí neprihliadal na zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Tento zákon neurčuje miestnu príslušnosť, dokonca predpokladá, že spotrebiteľské rozhodcovské konanie bude spravida písomné. Namietal, že súd na tento zákon v rozsudku odkazoval len v častiach, ktoré sú vhodné pre rozhodnutie o zrušení rozhodcovského rozsudku. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania a trovy právneho zastúpenia pred súdom prvej inštancie.

6. K odvolaniu žalovaného podala vyjadrenie žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Uviedla, že s názorom súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožňuje, pričom odvolacie dôvody žalovaného sú neodôvodnené a účelové. Rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá vytvorila nerovné postavenie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, pričom nebola dojednaná individuálne, prieči sa dobrým mravom a je absolútne neplatná. K námietke žalovaného, že v konaní nebolo preukázané, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, uviedla, že z právnych predpisov aj z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že dôkazné bremeno na preukázanie individuálnosti zmluvných dojednaní je na strane dodávateľa. Za účelovú považuje námietku žalovaného spočívajúcu v tom, že počas priebehu rozhodcovského konania nenamietala neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. Žalobkyňa trvá na tom, že predmetná rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskom vzťahu, ktorá je absolútne neplatná. Má za to, že rozhodcovský súd Victoria Arbiter nebol oprávnený viesť rozhodcovské konanie z dôvodu absencie platnej rozhodcovskej zmluvy. Na základe uvedeného zastáva názor, že rozhodcovská zmluva je neplatná aj z dôvodu, že jej existencia je naviazaná na zmluvu o revolvingovom úvere. Medzi žalobkyňou a žalovaným nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, pretože nebol zavŕšený proces uzatvárania zmlúv, keďže návrh na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere (bod 1. až 5.) a prijatie návrhu (bod 6 zmluvy) nie sú totožné, líšia sa údajom o RPMN pre úver, RPMN pre revolving a v ročnej úrokovej sadzbe úveru.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie oprávneného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, nakoľko nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, a preto podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu v zmysle § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie.

8. Od 01.01.2015 bol prijatý zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“). Z ustanovenia § 73 ods. 1 a 3 tohto zákona vyplýva, že ak nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto

zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 01.01.2015, avšak účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 01.01.2015 zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 01.01.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia, a teda v prejednávacom prípade je potrebné rozhodcovskú zmluvu posudzovať v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

9. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že dňa 12.04.2016 sa žalobkyňa žalobou podanou súdu prvej inštancie domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter zo dňa 16.03.2016, sp. zn. RK-PC-1361/15-MK. V žalobe uviedla, že dňa 02.08.2013 uzavrela so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Z predmetnej žaloby ďalej vyplýva, že žalobkyňa má za to, že právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy je vzťahom spotrebiteľským. Dňa 21.10.2015 podal žalovaný Stálemu rozhodcovskému súdu žalobu o zaplatenie pohľadávky vo výške 1.684,82,- Eur. V žalobe ďalej poprela platnosť rozhodcovskej zmluvy, pretože táto odkazujúc na zmluvu o úvere narušila rovnováhu zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným. Uviedla, že rozhodcovskou zmluvou jej bola znemožnená voľba dosiahnuť rozhodovanie sporu pred štátnym súdom, preto je táto neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je absolútne neplatná. Podanou žalobou sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter zo dňa 16.03.2016, sp. zn. RK-PC-1361/15-MK, zároveň požiadala o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku do právoplatnosti rozsudku vo veci samej a zároveň navrhla, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňi trovy konania.

10. Súčasťou spisu je zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.08.2013, rozhodcovská zmluva zo dňa 02.08.2013 a aj predmetný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, sp. zn. RK-PC-1361/15-MK zo dňa 16.03.2016, ktorým bola zaviazaná zaplatiť sumu vo výške 1.203,79,- Eur s príslušenstvom.

11. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

12. Podľa § 4 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

13. Podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Odvolací súd po preskúmaní rozhodcovskej zmluvy v súlade s kritériami, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky zistil, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným tvorí samostatnú časť, t.j. samostatnú listinu, ktorú žalobkyňa podpísala. Obsahom bodu 1. rozhodcovskej zmluvy je vyhlásenie, že dlžník s jej uzatvorením súhlasí. V bode 2. vyhlásil, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, a teda že dlžník (v prejednávanej veci v právnom postavení žalobcu) nebol povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy. Z bodu 7. vyplývala dlžníkovi právo odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní, a to aj bez uvedenia dôvodu. Tým, že zmluvné strany sporu výslovne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu v zmysle ust. § 3 a § 4 zákona o rozhodcovskom konaní tak, že podpísali rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu, došlo k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle ust.

§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na formu, obsah, ako aj znenie rozhodcovskej zmluvy, odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa ako spotrebiteľ kvalifikovaným spôsobom prejavila vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, pričom je potrebné si uvedomiť, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

17. Odvolací súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k tvrdeniu žalobkyne, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu nezavŕšeného procesu uzatvárania zmlúv, pretože návrh na uzavretie zmluvy o úvere uvedený v bode 5 tejto zmluvy obsahuje odlišné údaje o RPMN pre úver, RPMN pre revolving a ročnú úrokovú sadzbu úveru, ako je uvedené v bode 6, a teda v prijatí návrhu. Z obsahu bodu 7 zmluvy o revolvingovom úvere je však zrejmé, že dlžník svojím podpisom súhlasil a zobral na vedomie, že veriteľ (v tomto konaní v právnom postavení žalovaného) je oprávnený znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru, pričom výška úrokov a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5, a to bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. V tomto bode je ďalej uvedené, že v prípade, že dlžník (žalobca) so zmenami týkajúcimi sa výšky a ostatných parametrov úveru nesúhlasí, je oprávnený od zmluvy odstúpiť alebo túto zmluvu s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia zmluvy. V bode 5 zmluvy o revolvingovom úvere je uvedená predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,01 %, pričom, napriek tomu, že žalovaný bod 6 zmluvy doplnil až dňa 02.08.2013, postupoval v súlade s bodom 7 zmluvy a RPMN za úver stanovil na 69,75 %, a teda na percento nižšie ako bolo uvedené v bode 5. Ročná úroková sadzba je pritom v bode 5 zmluvy zhodná s bodom 6 zmluvy. Súčasťou rozhodcovského spisu, priloženého k súdnemu spisu, je aj „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX“ zo dňa 02.08.2013, z ktorej vyplývajú údaje o schválenom úvere, a to schválená výška úveru, splatnosť úveru, výška mesačnej splátky, dátum konečnej splatnosti úveru, RPMN a aj ročná úroková sadzba, a teda žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa s týmito údajmi aj na ucelenom dokumente a v prípade, že s nimi nesúhlasila, mala možnosť od zmluvy o revolvingovom úvere odstúpiť v zmysle bodu 7 tejto zmluvy, ako už bolo uvedené vyššie.

18. Podľa § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

19. Podľa § 45 ods. 1 písm. i) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu.

20. Žalobkyňa v žalobe poukázala aj na vyššie citované ustanovenie § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého sa účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania môže domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku na súde, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo existuje iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Ustanovenie § 3 tohto zákona pritom určuje formálne a obsahové náležitosti rozhodcovskej zmluvy. Ako už bolo uvedené v bode 8 tohto uznesenia, a taktiež to uviedla aj samotná žalobkyňa v podanej žalobe, rozhodcovskú zmluvu je potrebné posudzovať podľa zákona o rozhodcovskom konaní, keďže k jej uzavretiu došlo pred 01.01.2015. Na základe uvedeného nie je žalobkyňa oprávnená domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa zároveň poukázala aj na písmeno i) tohto ustanovenia, avšak nezodôvodnila, v čom vidí rozpor v konaní rozhodcovského súdu s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, pretože, ako odvolací súd z rozhodcovského rozsudku zistil, aj samotný Stály rozhodcovský súd Victoria Arbitr posudzoval zmluvu o revolvingovom úvere ako zmluvu spotrebiteľskú. Odvolací súd zastáva názor, že nie je možné generalizovať, resp. automaticky posudzovať každý rozhodcovský rozsudok za neplatný alebo odporujúci zákonu len z dôvodu, že ide o rozsudok, ktorý nebol vydaný štátnym súdom a popri tom sa brániť opomenutím tohto súdu prihliadnuť na ochranu práv spotrebiteľa. Je potrebné si uvedomiť, že Európsky súd pre ľudské práva definuje spotrebiteľa ako niekoho, kto je v rozumnej miere dobre

informovaný, vnímavý a obozretný, a teda by si mal byť vedomý aj svojho konania. Podpísaním rozhodcovskej zmluvy, ktorá pritom obsahovala možnosť odstúpenia v lehote 14 kalendárnych dní, prejavila žalobkyňa súhlas aj s prípadným rozhodcovským konaním, pričom toto jej konanie nie je možné prisudzovať za vinu žalovanému, keďže samotný zákon uzavretie rozhodcovskej zmluvy nevylučuje a ani nevylučoval.

21. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k názoru, že rozsudok Okresného súdu Zvolen je potrebné v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP v napadnutej časti zrušiť a v zmysle § 391 ods. 1 vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom opätovne posúdi zmluvu o revolvingovom úvere, preskúma aj jednotlivé body rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovský rozsudok. Je potrebné preskúmať aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré sa nachádza v rozhodcovskom spise a v ktorej je uvedená splatnosť úveru, výška a počet jednotlivých splátok istiny a ostatné náležitosti, z ktorých je zrejmé, kedy mal byť poskytnutý úver celkom splatený. Po doplnení dokazovania súdom prvej inštancie v naznačenom smere súd opätovne vo veci rozhodne, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP, ktorý zastáva názor, že zmluvu o revolvingovom úvere nie je možné považovať za neplatnú.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).